

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

O blaženi čas sprememb

Novosti, prijetne in neprijetne. Dogodki, ki presunejo in zmedejo. Procesi, ki spravljajo v zadrego, ker nas omajajo v našem ugodju. Spremembe so velikokrat za mnoge izrazito neugodne in nevšečne. V teh dneh je praznovan papež svoj sedemdeseti rojstni dan. Ta človek, mislec, škof, vrhovni pastir, je bil po mnenju mnogih ocenjen kot konservativec, miselnost ozek in preveč poljski. Danes je vsak, ki ga ocenjuje, dosti bolj previden, kajti gibanja in procesi, ki jih je sprožil on sam, ali pa je bil vanje vsaj posredno vpleten, niso več zgolj nacionalna ali le cerkvena, pač pa kontinentalna in celo planetarna stvarnost.

Sprožili so se politični procesi, vzdignili so se narodi, sistemi sestopajo iz zgodovine, izginjajo veliki miselni vzorci, paradigme, ki so držale celo nekaj stoletij, se umikajo in napredni umi iščejo nove miselne rešitve.

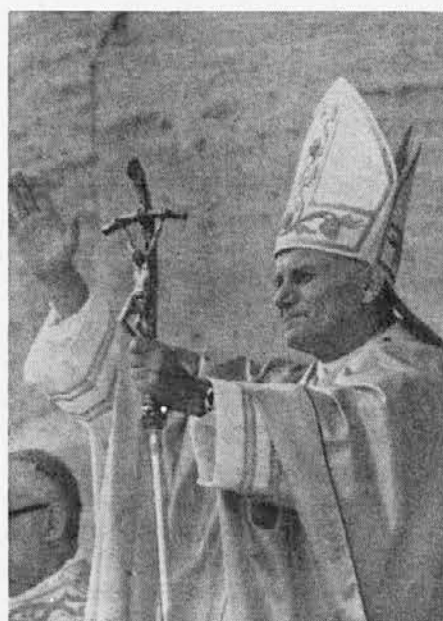
DVE FORMULI

Koliko je tudi naš prostor zajet v to novost časa? Pogledajmo malo naokoli. Ali nas zajema isti veter, ki je zajel celo Evropo okoli nas? Da, mogoče so tudi med nami določene novosti, sicer precej majhne, pa že povzročajo težave nekaterim »dobromislimcem«. Kako da se s tako muko sprejema vsaka novost in sprememba?

Včasih človek dobi občutek, da nekateri mahaajo po zraku z določenimi krilatimi, velikokrat je to »Slovenstvo«. Zelo težko dojamemo, da nekateri delajo drugače za isto stvar. Kaj še da bi pomislili, da je mogoče, danes celo treba drugače delovati, če hočemo res kaj narediti. (Mimogrede, da ne bi povsem pozabili, v Gorici sta bila izvoljena dva poslanca tudi na komunistični listi). Sprašujem se nekaj časa, naj mi kdo od njih pove, kaj pomeni »slovenstvo« v tem času novih miselnih vzorcev, v obdobju, ko gre za novo definicijo specifičnosti razvoja kulture pokrajin in krajev. Pa mi prav oni tega ne znajo odgovoriti. Zgleda, kot da imamo dve formuli, po katerih se vse rešuje že veliko let. Zato pa se mnoge stvari tudi ne rešujejo preveč.

KULTURA EGOISTIČNE ZAVAROVANOSTI

Ko razmišljam, kakaj taka zaprtost, ki vodi v neizhodnost, si skušam odgovorjati. Mislim, da je en razlog v tako imenovanih kulturnih modelih ali strukturah. Človek namreč ne more živeti, če ne znotraj lastne kulture in njenih struktur. Take strukture so družina, šola, razna društva, politične stranke, podjetja, Cer-

kev... Te strukture zanj postajajo kaj hitro strukture individualistične zavarovanosti. Namesto, da bi služile človeku, da bi se le-ta razvijal v vedno bolj zrelo osebnost, ki ustvarjalno posega v prostor in čas. Tako pa lahko ista struktura služi človekovi komodnosti, služi njegovemu ugodju in neki čutno-čustveni zavarovanosti. Skratka, človek si znotraj takih struktur priključi nekaj cevki kot »popkovino«, da ga tako egoistično vzdržujejo, redijo v maščobi tople grede in bivanjskega komforta, ugodja. Če pa pristaneš na spremembo, potem je treba te cevke rezati in tako je človek izpostavljen naporu odnosov, skrbi za bližnjega, skratka treba je ustvarjati in ljubiti. Spremembe ali razvoj so prečiščujoče, človeka utrjujejo in krepijo v njegovi resnični bivanjski moči.

Pri nas se malo premika, ker je verjetno precej obstoječih struktur od znotraj, na skrivnem, polnih takih cevk, ki hranijo našo zavarovanost. Verjetno se je veliko naših struktur spremenilo v take strukture kulture egoistične zavarovanosti.

Za nekatere je to športno društvo, ali kulturno, ali celo stranka, ali podjetje. V vseh teh stvareh je boljše, da se nič ne spreminja, da ne bi poščipali preveč »popkovin«. Celo Cerkev ni izzeta, ker je tudi v njej boljše ne spreminjati stvari, navad in načinov.

In vendar, čas sprememb je zajel vse naokoli. Tudi pri nas je le še vprašanje časa. Vsak, ki v sebi čuti napetost zgodovine, odgovornost do narodnosti, njene dediščine in doživlja sebe kot živega in prebujenega človeka, ne more mimo izzivov in dolžnosti srca. **VASILIJ B.**

Nova vlada v Sloveniji

V sredo, 16. maja je slovenska skupščina ali parlament izvolila novo vlado; volitve so bile tajne. Predsednik vlade je Ljudez Peterle, ministrov v vladi pa je 23. Zastopane so vse stranke združene opozicije ali DEMOS-a ter tudi trije ministri iz ZKS-SDP in eden iz ZSM-Liberalne stranke. Vendar ne gre za koalicijsko vlado, ker so štirje ministri iz opozicije v vladi na svoj račun, pet pa je neodvisnih. Peterle je hotel imeti v svoji vladi predvsem kompetentne osebnosti. Na tajnih volitvah je za Peterleta glasovalo 184 poslancev od 220, kolikor jih je bilo na seji, za vlado pa 153, proti 41, ostale glasovnice niso bile veljavne.

Peterle je spregovoril o programu svoje vlade ter je bil pri tem precej splošen, češ naj parlament počaka še en mesec, da se vlada razgleda in ugotovi dejanski položaj, zlasti še gospodarski, ki je tudi v Sloveniji iz dneva v dan bolj kritičen in nepregleden.

Urednik »Dela« Janko Lorenci je položaj nove vlade takole komentiral: »Kar dela Peterletov položaj najbolj zagaten (ne brezupen) so objektivne razmere. Gori na vseh frontah in povsod je treba gasiti (in graditi) hkrati in takoj.«

Na svoji prvi seji sta se vlada in parlament morala ukvarjati tudi s hudim političnim dejstvom in sicer z nastopnim govorom predsednika predsedstva Borisa Jovića. Ta je prav prejšnji dan, 15. maja, zamenjal dr. Janeza Drnovška v vlogi predsednika predsedstva FLRJ. V svojem govoru je Jović izrekel dvoje, troje hudih trditve. Prvič: demokratične volitve v Sloveniji in Hrvaški so protustavne, ker niso v soglasju s sedanjo ustavo FLRJ; drugič: orožje teritorialne obrambe je treba izročiti v varstvo Jugosl. ljudski armadi, češ da ni varno v rokah republik; tretjič: v državi obstaja resnost varnostnega položaja.

V teh besedah so v Sloveniji in na Hrvaškem videli namig, naj se v teh dveh republikah uvede izredno stanje kot na Kosovu.

Zahtevo, da se orožje teritorialne obrambe izroči armadi, so po nekaterih občinah izvedli, po drugih pa ne, saj je predsedstvo Republike Slovenije odklonilo ta dekret iz Beograda. Prav tako so ravnali na Hrvaškem, ker vidijo v tem okrivitev suverenih pravic republike. Sedaj čakajo, kako bo reagiral Beograd oziroma predsedstvo FLRJ.

Počastitev nacifašističnih žrtev v Gorici

POMENLJIV POGLED V TEMNO POLPRETEKLOST

Prav danes se po Evropi (pa tudi izven nje) ponovno obujajo temne podobe in ikonografija enega najbolj temačnih obdobij človeške zgodovine, ko je človek popolnoma pozabil na svoje dostojanstvo in padel v najbolj živalsko divjost. Ko danes slišimo o grozljivih oskrumbah židovskih pokopališč od Francije do Kanade, izpostavljanje kljukastih križev po najrazličnejših delih sveta, nas lahko samo spreleti upravičen srh. Skoraj petdeset let po zadnjih vojnih in predvojnih grozotah se ponovno dviga turbobna pošast antisemitizma, z njo pa pravzaprav vsa iracionalna mržnja do vsega, kar je »različno«, kar predstavlja manjšino nasproti večini, kar ne odgovarja določenim predstavam določenega vodilnega razreda ali ljudstva. Temne senice preteklosti še vedno marsikje vstajajo in najdejo plodna tla za lastno bitnost, za lasten »ratio essendi«. Vse to je silno zasrkbljujoče. Sedanjost je še vedno pogojena od preteklosti. Bo zato bodočnost nejasna? Kje bo Evropa narodov in pravica za vse?

Danes se veliko govori o združitvi Nemčije, in nekaterim politikom se pri tem zelo mudi. Seveda ima vsak narod pravico do enotnosti, tudi nemški. Vendar ne pozabimo, da je prav velika Nemčija samo v našem stoletju tako ali drugače povzročila tragedijo dveh svetovnih vojn in v nacistični blaznosti pravzaprav popolnoma pogazila človečanske vrednote milijonov in milijonov ljudi z edino krivdo, da niso pripadali »gospodskemu narodu« in njegovi takratni totalitarni kasti. Pomenljive so zato prav besede sodobnega velikega nemškega filozofa Karla Jaspersa, ki je bil sam nasprotnik Hitlerjevega režima in zato prisiljen v begunstvo. Tako piše med drugim, ko razmišlja o Nemčiji po letu 1933, ko je nacizem prišel na oblast: »Vse pošastnosti, ki jih lahko človek zagreši, največje blaznosti inteligentnih ljudi, vsa možna nezvestoba navidezno dobrih državljanov, hudobije navidezno odgovornih ljudi, zvočljivost ter kratkovidna in egoistična pasivnost množice: vse to je postalo tako na široko stvarnost, da je bilo treba spreminiti dosedaj priznane pojme o človekovi naravi... Izgledalo je, da je zgodovina doživela pravi sunek.«

Vse te misli so lahko primeren okvir za sobotno (19. maja) proslavo nacifašističnih žrtev, ki je bila v Gorici. Te in druge vodilne smernice so bile prisotne tudi v besedah različnih govornikov in v nadškofovi molitvi. Razodevala pa jih je že sama atmosfera, ki je idealno prevajala skoraj polno zaseden trg pred goriško železniško postajo. Tu je namreč potekala resnobna slovesnost ob odkritju spominske plošče padlim žrtvam v nacističnih taboriščih. Trojezični napis (italijanski, slovenski, hebrejski) na marmornati plošči se namreč glasi: »Zgodilo se je, lahko bi se ponovilo, ne smemo pozabiti«. Nad ploščo pa na steni, sestavljeni iz stiliziranih verig, napisli: Dachau, Buchenwald, Auschwitz, Mauthausen, Flossenbug, Ravensbruck in Rižarna pri Sv. Soboti. Vse to je oskrbelo in priredilo Združenje bivših političnih deportirancev ob sodelovanju ANPI in AVL. Pokroviteljstvo pa je prevzela pokrajinska uprava v Gorici.

NADŠKOF BLAGOSLOVI SPOMINSKO OBELEŽJE

Na svečanosti je bilo veliko število bivših preganjancev, predstavnikov raznih organizacij, šolskih delegacij, predstavnikov krajevnih civilnih, cerkvenih in vojaških oblasti. Med njimi goriški prefekt dr. Rosa, kvestor dr. Torricelli, predsednik pokrajine Crisci in župan dr. Scaranano. Nadškof Bommarco je v začetku izrekel nekaj uvodnih misli in nato blagoslovil obeležje ter zmolil Očenaš. Vo-

jaške enote pa so izkazale vojaške časti.

SPOMIN IN OPOMIN

Sledil je program, ki je obsegal vrsto govorov. Glavni govornik je bil najprej predsednik Združenja Milovan Bressan, ki je prikazal pomen prireditve in postavil spominskega obeležja. Prav izpred goriške železniške glavne postaje so namreč Nemci odpeljali v koncentracijska taborišča okoli 600 ljudi s cele Goriške: Italijane, Slovence in Žide. Tri sto izmed teh se ni več vrnilo. Posebej je govornik priporočil najmlajšim, učencem in dijakom goriških šol, naj si dobro zapomnijo to kruto zgodovinsko lekcijo, ki se ne sme več ponoviti.

Po slovenskem govoru Ljubke Sorli-Bratuž je najprej govoril goriški župan dr. Scaranano, ki je tudi odločno obsodil takratno barbarstvo in vse totalitarne ideologije, ki so s svojim negativnim vplivom vedno sejele razdor in sovraštvo. Posebej je podčrtal primer in zgled svoje predgovornice, goriške pesnice, ki je med prvimi na tem ozemlju občutila krivico in sovraštvo fašistične ideologije ob umoru moža Lojzeta Bratuža, samo zato, ker je vodil slovensko petje v cerkvi.

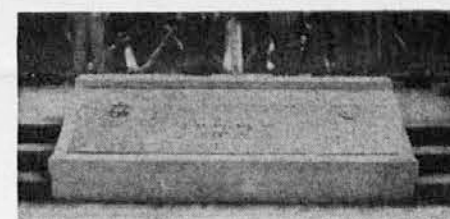
Nato je spregovoril pokrajinski predsednik Gianfranco Crisci, ki je tudi poudaril predvsem vrednote svobode in demokracije in zlasti pri nas omikano sožitje med večino in manjšino. V imenu ANPI je nato govoril njegov pokrajinski predsednik Silvino Poletto in zavzeto podčrtal prispevek vseh naših ljudi v borbi proti nacifašizmu. Za Italijansko združenje prostovoljcev svobode (AVL) je pozdravil Mario Merni. Nato je imel daljši in pomenljiv govor vsedrjavni predsednik Združenja Gianfranco Maris, ki je tudi osvetlil glavne poteze odporiškega gibanja, svobodoljubnih teženj in današnje

potrebe po ohranitvi vrednot demokracije in sožitja. Zlasti je še opozoril na to, da je spomin na vse te grozote preteklosti vedno potreben, ker lahko le tako preprečimo nadaljnje nove izbruhe sovraštva in mržnje.

VERA V RESNIČNE VREDNOTE

Za nas je posebno pomenljiv nastop v slovenskem jeziku, ki ga je imela Ljubka Sorli-Bratuž. In to je še posebej prav, da se je tu oglasila tudi slovenska beseda, saj je bilo veliko Slovencev žrtev nacifašizma, tako po ječah kot po taboriščih. Tako je med drugim dejala, potem ko je spomnila na tragiko vseh žrtev taborišč, še posebej v opozorilo mlajšemu rodu:

»Mladim se ta doba naše zgodovine morda zdi kot žalostna pravljica. Vendar je prav, da se skušajo poglobiti v njeno strašno resničnost. V hvaležen spomin tistim, ki so umrli za pravico in svobodo. Njihov delež pri naši svobodi je pač najvišji, saj so dali največ, kar človek more dati: lastno življenje. Sedanjim in prihodnjim rodovom naj bo preteklost živ opomin za medsebojno spoštovanje in razumevanje, za strpnost in bratstvo med narodi. Vera v resnične vrednote naj bo zlasti mladim svetel kažipot skozi življenje. S to vero pa naj živi tudi upanje in iskrena želja, da bi se grozote preteklosti nikoli več ne ponovile.«

Spomenik nacističnim deportirancem

Analiza volitev na Goriškem

Slovenska skupnost je lahko zadovoljna z izidom zadnjih občinskih volitev na Goriškem. Vzrok za tak občutek so predvsem rezultati, ki jih je zabeležila v mestu Gorici, kjer je ponovno izvolila dva predstavnika v občinski svet, tj. Marjana Breščaka in dr. Bernarda Špacapana, ki sta prejela največ preferenčnih glasov.

IZIDI V GORICI SO BILI ZADOVOLJIVI

Za Slovensko skupnost je tokrat v Gorici glasovalo 1416 volivcev. To je zelo dober rezultat, če pomislimo, da je SSK na vsakih občinskih volitvah doslej izgubila približno 150 glasov (predvsem zavoljo krčenja števila Slovencev). Tokrat je bil osip glasov skoraj nič, saj jih je izgubila samo 21. Glede na odstotek vseh oddanih glasov pa je celo napredovala za 4,8 % iz leta 1985 na 4,9 % letos.

Najbolj viden napredek je zabeležila v okraju Pevma-Štmaver-Oslavje, kjer se je s 177 glasovi povzpela na prvo mesto in napredovala kar za 47 glasov. Tu je uspeha predvsem zaradi kandidature domačina Aleša Figlja, ki je tudi prvi neizvoljeni na listi SSK.

Dober rezultat je SSK dosegla tudi na volitvah za rajonske svete. Izvoljenih je bilo skupno 9 svetovalcev (+1). Enega je pridobila v rajonu Pevma-Štmaver-Oslavje, kjer je prejela kar 199 glasov, izvolila pa je rajonskega svetovalca tudi za konzulto Podturn-Sv. Ana, kjer se na volitvah 1985 ni predstavila.

V rajonske svete so bili na listi SSK torej izvoljeni: Milan Jarc (Podgora), Silvan Bensa, Aleš Figelj, Silvester Primožič, Franc Bizaj (Pevma-Štmaver-Oslavje), Mauro Leban (Svetogorska-Placuta), Niko Klanjšček (Podturn-Sv. Ana), Vladimir Bastiani in Božidar Tabaj (Štandrež).

Kaj pomenijo ti izidi za slovensko stranko? Predvsem to, da so jo njeni tradicionalni volivci ponovno podprli in

ji dali zaupanje za uspešno delo v dosedanjih upravi goriškega mesta. Poleg tega pa pomenijo tudi, da so ti volivci razumeli in potrdili odločitve SSK za smer združevanja in enotnega političnega nastopanja Slovencev. To smer je SSK jasno začrtala tudi s sestavo kandidatne liste, ki je vključevala tudi nove ljudi, ki so prej delovali v italijanskih strankah, a so se naposled odločili za samostojen slovenski nastop.

PRIZNANJE ODPRTOSTI

Uspeh stranke na volitvah in veliko število preferenčnih glasov, ki sta jih prejela Aleš Figelj (prvi neizvoljeni) in dr. Stefan Bukovec (drugi neizvoljeni), dokazujeta, da je SSK danes dovolj odprta stranka in sprejemljiva za vse, ki postavljajo narodnostno vprašanje, in vse, kar je s tem povezano, na prvo mesto.

Tovrstna usmeritev je bila dobro sprejeta tudi med mladimi, ki so naveličani dosedanjih političnih razmerij med Slovence na Goriškem in si želijo novih prijemov in novih rešitev predvsem v smeri konkretnih pobud enotnega nastopanja.

Slovenski kandidati so bili prisotni tudi na drugih listah. Za komunisti sta bila v občinski svet izvoljena Igor Komel in prof. Ivan Bratina. Kljub velikemu padcu glasov in izgubi dveh od šestih svetovalcev, so slovenski volivci ostali še najbolj zvesti komunistični partiji.

PSI BREZ POSLUHA ZA SLOVENSKO STVARNOST

Za Slovence v PSI pa je stanje naravnost katastrofalno. Potem ko so izginili iz občinskega in pokrajinskega sveta na Tržaškem ter iz goriškega pokrajinskega sveta, jih je enaka usoda doletela še na teh volitvah. Ostali so brez slovenskega predstavnika v goriškem občinskem sve-

(nadaljevanje na 2. strani)

Dr. Franc Felc - zlatomašnik

Čekovnik je vas nad Idrijo, nekoliko odmaknjena od sveta. V tej vasi se je 18. septembra 1917 rodil deček, ki so mu pri krstu dali ime France; v družini sta bili še dve sestri in brat. Franceta so starši poslali v goriško Malo semenišče. Tu je dokončal gimnazijo.

Po osmi gimnaziji je stopil v goriško bogoslovno semenišče in bil posvečen v mašnika 23. maja 1940. Predstojniki so s posvetitvijo novih mašnikov pohiteli, ker je kazalo, da bo tudi Italija stopila v vojno. To se je res zgodilo 10. junija istega leta, ko je Mussolini napovedal vojno Franciji. Novo mašo je Franc Felc pel v Idriji 2. junija 1940.

Novomašnika je nadškof Margotti poslal duše past najprej v Nemški Rut, od tam pa na Stržišče. Toda izpraznilo se je mesto župnika v Kojškem v Brdih in Franc Felc je prišel v Kojško. Tu je precej pogumno opozarjal ljudstvo o pravih namelih OF in prinesel iz Gorice tudi kako poslanico. Seveda vse to ni ušlo terencem OF. Ura obračuna je prišla po 8. septembru 1943, po kapitulaciji Italije.

Tedaj so se nekega večera oglasili v župnišču partizani in odvedli s seboj v noč župnika Felca. Poveljnik patrolje je bil neki bivši italijanski oficir Anton Rustja. Ta je že poznal namene OF, zato je po poti proti Marjinemu Celju namignil župniku Felcu, naj izgine, ko so vedrili v nekem seniku. Za župnikom je izginil tudi partizan Rustja, ki se je zatekel v Čedad. Kasneje je partizan Rustja postal duhovnik Anton Rustja in sta se v župnišču v Podgori srečala s Francetom Felcem, oba duhovnika.

Ker za Felca tako rekoč ni bilo službe v škofiji, je za dve leti odšel v Lorenzago v Karniji. Po vojni se je vrnil v goriško škofijo in nadškof ga je poslal za kaplana v Oglej, ker nas je takrat bilo slovenskih duhovnikov na pretek. Dve leti je ostal v Ogleju in pridno študiral nemščino. Po dveh letih se je odločil, da gre na Dunaj. Tam je ostal devet let in bil v službi v dveh različnih župnijah. Vpisal se je na teološko fakulteto in dosegel doktorat iz dogmatike s tezo o protireformaciji v oglejskem patriarhatu s po-

sebnim ozirno na Goriško (1955).

Toda nemirni duh mu ni dal pokoja. Sklenil je, da bo šel na pomoč slovenskim izseljenskim duhovnikom. Za dve leti je odšel v London in se tam kar dobro naučil angleščine. Iz Anglije je prišel v Nemčijo za izseljenskega duhovnika. V Nemčiji je služboval 22 let v Stuttgartu in Ravensburgu do upokojitve. Ker je v Franciji msgr. Stanko Grims zbolel, je odšel v Meerlebach v Lotaringiji pomagat. Po štirih letih bivanja v tej deželi se je vrnil v svojo goriško škofijo. Tu je prevzel upravo osamele župnije v Zgoniku 3. novembra 1985.

Vsako leto je 1. maja slovensko romanje k Mariji Pomagaj v Meerlebach. Prihitijo verniki iz vse vzhodne Francije. Letos je mednje prišel tudi dr. Felc ter obhajal svojo zlato mašo. Jubilatno je govoril prelat Nace Čretnik iz Pariza, med mašo je pel domači cerkveni zbor pod vodstvom Emila Sinkovca. Zlatomašniku je v imenu verskega občestva izrekel dobrodošlico sedanji dušni skrbnik g. Jože Kamin.

Dr. Felc ima namen obhajati zlato mašo tudi v Zgoniku v nedeljo 17. junija.

V tiskani besedi je g. Felc izdal »Pismo iz pekla« ter Reimmichlovo »Ciganko«, oboje je prevedel iz nemščine.

Gospodu zlatomašniku naše iskrene čestitke in voščila.

povsem vaškega, še manj pa za svojega.

Če je pa pozabila, kako je bilo s tistim »enkratnim« nesoglasjem, ji postrežem s podatki iz tedanjih zapiskov v kroniki.

Ob določanju urnika glede uporabe prostorov v srenjski hiši je bil na skupnem sestanku vodstva obeh društev nekega dne v tednu med 9. in 16. nov. 1980 sprejet sklep, da naj ima OPZ Slovenski šopek vaje v srenjski hiši vsako soboto ob 16^h, kot je bila dotedanja navada; za komaj nastali dekliški zbor pa naj bi veljalo pravilo, da vadi v srenjski hiši prostoro v dneh, ki so na razpolago PD Mačkolje, a po sprotnem dogovoru v dneh, ki pripadajo KD Primorskemu.

Nič hudega slutel, a žal brez predhodnega dogovora, je stopil dekliški zbor Slovenski šopek v nedeljo, 30. nov. 1980 po maši v srenjsko hišo zraven cerkve za kratko vajo pred svojim popoldanskim prvim nastopom na reviji ZCPZ v Trstu. Tedaj je prišlo do določenega incidenta. Gospa Danica se verjetno še spominja, kako je v družbi ostalih odbornikov KD Primorsko sedela pri mizi v spodnjih prostorih srenjske hiše, kako sem jaz po njihovi zahtevi stala ob mizi kot obtoženec pred sodnikom, kako me je mladi predsednik obdeloval, ker da sem stopila v to hišo v nedeljo, ko nimam pravice in kako da imam jaz v lasti ključke, ki da so bili izročeni le obema predsednikoma. Če pa hočem imeti jaz vaje z otroki v srenjski hiši ob sobotah, ki pripadajo društvu Primorsko, je dejal, moram vsakokrat posebej prositi za ključke njega, predsednika, na njegovem domu.

V zgornjih prostorih, v dvorani so pa dekletom tedaj preprečili vajo nekateri fantje, do nedavnega prej celo člani Slovenskega šopka, ki so skakali in topotali po lesenem odru ter kričali: »Ta oder je naš, ta dvorana je naša, to ni vaše...!« Eden izmed dveh najhujših razgrajčev je bil raven otrok gospe Danice.

Dekliški zbor se je tedaj umaknil iz srenjske hiše in opravil svojo vajo kar v cerkvi. Pozneje sta dekliški in otroški zbor vadila pogostoma tudi na mojem domu, od koder ju ni nihče preganjal.

Glede umika v župnijski dom pa naj gospo Danico spomnim, da so se januarja 1981 starši otrok pevecov na lastno pobudo sestali in obravnavali problem uporabe naše skupne srenjske hiše, kamor bi moral imeti vstop tudi Slovenski šopek. Niti predsednik KD Primorsko niti župan ob-

DUHOVNA MISEL ZA PRAZNIK GOSPODOVEGA VNEBOHODA

»Vedite pa: jaz sem z vami vse dni do dovršitve sveta!« (Mt 28, 20)

Vnebohoda nikakor ne pomeni Jezusov dokončni — z bogom.

Pred odhodom je obljubil svojim apostolom: »Ne bom vas zapustil sirot« (Jn 14, 18). Šel je k Očetu, da pošlje drugega Tolažnika - Duha resnice in da jim prostor pripravi. (Prim. Jn 14, 3, 16-17).

Jezus se je vzdignil v nebo, da bi ostal z vsemi ljudmi, vedno in povsod. Po svojem Svetem Duhu, besedi, po in v Cerkvi, po svojih zakramentih, na poseben način v svetem Rešnjem telesu in sveti Rešnji krvi...

Sv. Avguštin začel svoj govor o Gospodovem vnebohodu z besedami: »Danes je naš Gospod Jezus Kristus šel v nebesa, naj se dvigne z njim v nebesa tudi naše srce.«

Čudovite besede. Toda kako naj se dvigne k Bogu tudi naše srce, ko pa je vera današnjih kristjanov tako šibka oziroma je sploh ni več?

Ena zadnjih raziskav o verovanju in vrednotah Italijanov je pokazala, da od 93 % katoličanov, samo 43 % veruje v nebesa, v pekel še manj, 41 odstotkov jih ne veruje, ostali niso odgovorili. V neki reviji je časnikar vprašal mladeniča, zakaj je prestopil v versko sekto Jehovinih prič. Odgovoril je, ker so mu zagotovili, da se življenje s smrtjo ne konča. Zakaj je šel po to resnico k Jehovinih pričam? Verjetno zato, ker smo v našem vsakdanjem življenju premalo velikonočni kristjani. Kakor da bi se bali glasno oznanjati resnico o večnem življenju. Božjo resnico zamenjujemo z lažjo in obožujemo stvarstvo namesto Stvarnika (prim. Rim 1, 25), je zapisal apostol.

Prav gotovo je srce naše vere Kristusovo vstajenje, ki je zagotovilo tudi našega vstajenja: »In pričakujem vstajenja mrtvih in življenja v prihodnjem veku,« molimo v veroizpovedi. V moči te vere se moramo izročiti Bogu, vedno in povsod izpolnjevati njegovo voljo, da bomo smeli skupaj z Jezusom, Marijo in vsemi svetniki vekoma uživati nebeško slavo.

MILAN NEMAC

Srečanje s Spomenko Hribar

»Ta dan pomeni zaključek državljanske vojne.« Tako je spregovoril v skupščini njen novoizvoljeni predsednik dr. France Bučar. Iste besede je z veseljem poudarila tudi pobudnica slovenske sprave Spomenka Hribar, ki jo je skupina Izvir v soboto, 19. maja povabila v Gorico, da bi nam spregovorila o tem temeljnem bivanjskem vprašanju. Srečanja se je udeležilo tudi lepo število staršev in drugih odraslih, predvsem pa veliko mladih, ki so tako izkazali svojo občutljivost do tega problema.

Kaj pravzaprav pomeni, da se je danes, leta 1990 zaključila državljanska vojna? Je morda to samo bedast anahronizem ali zgolj prefinjena izzivalna fraza? Nič tako ekstremističnega, ampak samo objektivna analiza resničnosti. V kakšnem smislu? Ne bomo ga razumeli, če ne bomo prej odkrili in doživeli sprave. Spomenka Hribar je namreč rekla, da mora sprava slediti vsaki državljanski vojni, ker omogoča Novo življenje. To pa pomeni, da sprave ne more biti v političnem sistemu, kjer ima vladni monopol ena sama stranka, ker so v njem nujno nekateri ljudje »bolj enakopravni« od drugih.

Prav zaradi tega je bila izvolitev novega slovenskega parlamenta in vlade prvi dan Novega življenja. To vsekakor še ne pomeni, da je treba pozabiti preteklosti, saj je »narod brez zgodovinskega spomina v bistvu nezaščiten«. Dejstvo pa je, da »človek ne more spremeniti zgodovine, mrtvim ne more vrniti življenja, greha ne more zabrisati. Sprava je torej v tem, da pustimo zgodovini zgodovino, da ljudi, ki so grešili, vendar priznamo le kot ljudi, ki so nenaključno takrat živeli«, ki so bili poklicani v kri, ker so iskali »odrešenje na tem svetu« — da jih priznamo kot osebe. In to lahko storimo le tako, da so verjeli, da delajo prav!« To je zelo težko, ampak je prvi

čine Dolina nista popustila ob upravičeni želji staršev in zborovodje, da bi se smele vršiti vaje nemoteno v srenjski hiši le ob edino ustreznih sobotnih popoldnevih. Sledil je še en zelo razgiban sestanek s starši, z obema predsednikoma in dvema nepovabljenima gostoma, ki sta gledala na dotedanje delovanje Slovenskega šopka očitala le napake.

Taki so bili torej vzroki, da sem se umaknila v župnijski dom za vaje obeh Slovenskih šopkov. Zanimivo je zdaj prebirati v kroniki leta 1980/81, koliko klevet je bilo izrečenih zlasti na račun otroškega zbora, kaj vse je bilo storjeno, da bi se tedaj zborček razdrl. Zato naj gospa Danica nikakor ne trdi, da čuti, da zborček pripada njej in marsikaterim vaščanom, ki so ga skušali tedaj razdreti. Pripada pa gotovo vsem tistim staršem, ki redno vključujejo svoje otroke v to našo pevsko skupnico, ker vedo, da gredo vse žrtve v prvi vrsti v korist njihovim malčkom.

Za zaključek še to. Prav nič me ne veseli pogrevanje nekdanjih zdrah, a bila sem prisiljena odgovoriti na pismo gospe Danice Smotlak, ki me toži, da širim krivične vesti. Če ji ni zdaj postreženo dovolj, ji lahko natrosim še celo vrsto podatkov, ki so bili, kot sem že prej povedala, tedaj sproti beleženi v kroniki.

Ljuba Smotlak

pogoj sprave, saj se ta »najprej rodi v človeškem srcu, v srcu, ki je sposobno take širine, da vidi zraven sebe tudi drugega človeka, majhnega, neboljznega, grešnega, takšnega kot je on sam!«

To pa niso samo lepe besede, ampak čista človeška eksistencialna resničnost. Sprava je imperativ! Spravo se da živeti; to nam je že sama Spomenka Hribar dokazala, ko se nam je predstavila kot žena - intelektualka, ki je spravo najprej doživela s svojim lastnim jaz-om, s svojo osebno preteklostjo in se nam je predstavila kot mati, ki ljubi narod tako, kakor ljubi svoje sinove, jih vzgaja in jih vodi, jih kliče v spravo, v življenje.

Poleg tega je predavateljica poudarila, da je sprava bivanjski imperativ za vse Slovence po svetu, tudi za nas zamejce. Koliko je tukaj še nezabrisane preteklosti, ki še danes živi, skrita v globinah podzavesti in nas vara z neobstoječimi strahovi ter se z nami igra kot z lutkami. Z ozirom nase in na Slovenijo je rekla: »Mi smo postavljeni, da to preteklost zaključimo.« S svojo prisotnostjo in pozornostjo je goriška mladina pokazala, da ji je to pri srcu; skoraj fizično se je čutilo, kako je klic po spravi privrel v vsakomer na dan. To je popolnoma razumljivo, saj je sprava pot v Novo življenje, kjer pa sprave ni, tam so še nemir, sumničnje in smrt.

Spomenki Hribar prisrčna zahvala za iskreno osebno pričevanje, za simpatijo, ki jo je vzbudila v vseh prisotnih, in za vse, kar je kot integrirana Slovenka dala svojemu in našemu narodu.

DH

PRIČEVANJA

Obsodba jezuitov

Dnevnik »Slovenski Poročevalec« je pred 41 leti — 4. maja 1949 — slovesno in veselo objavil, da je »senat okrožnega sodišča razglasil sodbo po razpravi proti skupini obtoženih ljubljanskih jezuitov. Ludvik Lederhas, superior jezuitskega samostana, je bil obsojen na 12 let odvzema svobode in 5 let izgube državljanских pravic, Janez Jauh na 9 let in 3 leta izgube pravic, Jože Preac na 6 let in 5 mesecev ter na 2 leti izgube pravic, Janko Koncilja na 5 let in 7 mesecev ter na 2 leti izgube pravic, Rudolf Pate na 5 let in 2 leti izgube pravic... Hkrati je sodišče izreklo tudi zaplembo vsega premoženja jezuitskega reda v Ljubljani.«

Podpisani S. F. (Saje Franček) je pribil, da »so bili ljubljanski jezuiti in z njimi sploh jezuitski red sedaj docela razkrinkani kot posebna špijunska organizacija Vatikana, tega centra klerofašistične reakcije in zvestega zaveznika imperialističnih vojnih hujskačev.«

V tem blagoslovljenem povelikonočnem času si podajamo roke, si pogledamo v oči brez kakršne koli slabe ali maščevalne misli, vsem odpustimo, si prizadevamo za čim popolnejšo osebno in narodno spravo in se veselimo NOVE SLOVENIJE, v kateri se bodo, tako zaupamo, izpolnile preroške Izaijeve besede: »Tvoji ljudje pozidajo prastare razvaline, temelje prejšnjih rodov vzpostavijo.« (Iz 58, 12).

JOŽE KOKALI

Analiza zadnjih volitev na Goriškem

(nadaljevanje s 1. strani)

tu, čeprav je PSI izvolila kar pet svetovalcev. Glavni kandidat in dosedanji svetovalec Marko Waltritsch je izgubil precej preferenčnih glasov, kljub naravnost paničnim naslovom v Primorskem dnevniku, naj Sloveni vendarle oddajo preferenčne glasove slovenskim kandidatom. Izguba se je poznala zlasti v Štandrežu, kjer so slovenski volivci raje glasovali za italijanske kandidate PSI...

Ta rezultat je samo logična posledica tega, kar je SSK ponavljala skozi vso volilno kampanjo: Slovenci v PSI nimajo več nikakršne moči in igrajo le postransko vlogo. PSI-se jih poslužuje le kot vabo za slovenske glasove, v zameno pa prejmejo samo prazne obljube. Socialisti v Gorici niso zapisali v svoj program za letošnje volitve niti besedice o Slovencih in noben italijanski socialistični voditelj ali kandidat si ni upal pred italijansko javnost z jasno besedo o slovenskem vprašanju. Rezultat, ki so ga Slovenci v PSI zabeležili, je torej jasen znak nezaupanja volilcev.

SLOVENCİ V DRUGIH STRANKAH

Slovenci so kandidirali tudi pri Zelenih, DC in morda še kje. Slovenska kulturno gospodarska zveza (SKGZ) je ob volitvah izdala poziv, v katerem je vabila slovenske volilce, naj glasujejo kar vseprek za vse slovenske kandidate, kar pomeni, da je vabila k pogubnemu razpršenju naših glasov. Rezultati so na dlani: socialisti niso izvolili v goriški občinski svet nobenega Slovenca, Zeleni tudi ne (govorici o štafeti, po kateri naj bi čez par let prišel v občinski svet slovenski kandidat Butkovič, ki je na listi Zelene golobice prejel le 27 preferenčnih glasov, pa je le malo verjeti). Od krovne organizacije bi si pričakovali treznejših potez, še zlasti sedaj, ko so njeno vodstvo na goriškem prevzeli mlajši ljudje.

IZIDI V ŠTEVERJANU

V Števerjanu je SSK manjkalo samo 21 glasov, da bi ponovno pridobila upravo občine. Kljub pomirjevalnim prizadevanjem novega vodstva števerjanske sekcije in novim kandidatom, žal nekateri niso hoteli nagraditi vloženega dela in pričakovanj mladih, ki so si od teh volitev mnogo obetali. SSK je sicer pridobila 26 glasov, zavoljo trmastega vztrajanja nekaterih njenih volilcev na starih pozicijah pa žal ni prišlo do preobrata. SSK je z občinim zborom, sestanki z volivci in osebnimi stiki zavrnila vse očitke nedemokratsčnosti, ki so ji bili po krivici naloženi. Prizadevala si je za pomiritev položaja v vasi. Stvari bi se zagotovo dokončno umirile, če bi prišlo do pričakovane preobrata. Očitno je torej, da ima kdo interes to krizno stanje še naprej zavlačevati. Medtem bo upravo še naprej vodila koalicioja komunistov, socialistov in neodvisnih, ozvoljenih na listi Občinske enotnosti.

DOBER USPEH SSK V DOBERDOBU

Zato pa je toliko bolj razveseljav izid volitev v Doberdolu. Lista SSK je krepko napredovala (od 33,1 % na 40,5 %) in se približala levičarski koaliciji, ki je tokrat izgubila kar 103 od 528 glasov, ki jih je prejela na volitvah leta 1985.

Manj pozitiven je rezultat v sovodenjski občini, kjer je SSK izgubila nekaj glasov. Sovodenjci so, kljub negibnosti dosedanjih upraviteljev predvsem v zvezi z zaprtjem upepeljevalnika in kljub prizadevanjem deželne SSK za doseg tega cilja, glasovali za Občinsko enotnost. To dejstvo bo morala SSK tudi upoštevati.

UPI ZA NAPREJ

Po volitvah so na vrsti pogajanja za sestavo občinskega odbora v Gorici. SSK bo ponovno edina, ki bo zastopala Slovence na teh pogajanjih. Komunistov ne bo nihče povabil, in zato tudi njihovih slovenskih predstavnikov ne bo zraven, v občinskem svetu pa bodo igrali medlo vlogo šibke opozicije.

Tudi v občinskem odboru bo predstavnik SSK, če bo stranki uspelo stopiti v koalicio za občinski odbor. Šele tako se bo pokazalo, da ni dovolj izvoliti slovenskih svetovalcev. Slovenci jih moramo izvoliti čim večje število na samostojni, slovenski listi. Samo tako se bomo mogli enakopravno pogajati z italijansko večino in ne bomo odrezani od dogajanj, kot se bo to zgodilo vsem, ki niso nastopali za SSK.

Čas je torej za stremitev. Nujno je, da se slovenski politični dejavniki na Goriškem zamislijo ob teh izidih in resno premisljijo, kam pelje dosedanja politika razdvajanja. Mlad slovenski volivec SSK

Corovivo v Gorici

USPEŠNI SLOVENSKI ZAMEJSKI ZBORI

Bogata tradicija slovenskega zborovskega petja je tako včeraj kot danes igrala pomembno vlogo v našem prostoru in prav gotovo veliko doprinesla, da se mesto Gorica danes lahko ponaša z izredno bogatim glasbenim življenjem, predvsem na zborovskem področju. Prve zglede je prav gotovo ustvarilo tekmovanje pevskih zborov leta 1958 v Domu Brezmadežne na Placuti. V tistih letih namreč nismo še poznali v Gorici tovrstnih prireditev, zato je bila Cecilijanka najprej kot tekmovanje in nato kot revija zares nekaj novega in izrednega. Da je bila zamisel dobra, je pokazal čas, ko so se rodile druge glasbene prireditve kot Primorska poje in goriško mednarodno pevsko tekmovanje C. A. Seghizzi.

Izredno visoka raven, ki jo je v zadnjih letih doseglo goriško pevsko tekmovanje, pa je dobesedno onemogočilo sodelovanje na takem tekmovalnem deželni pevskim zborom. Istoimensko društvo si je zato zamislilo srečanje »Corovivo«, tudi z namenom, da spodbudi rast zborovske kulture predvsem v izbiri pevskega sporeda. Vsak sodelujoči zbor mora zato pripraviti slogovno ali vsebinsko enovit zborovski načrt. Izvajanje zborov ocenjuje strokovna komisija, po kvalitativni ravni pa uvršča zborove v tri kategorije.

Letos je bil »Corovivo« že četrtri in se je odvijal v soboto 19. maja v goriškem deželnem Avditoriju. Na srečanju je skupno sodelovalo deset zborov, od teh pa je bilo kar pet slovenskih in sicer: mpz Podgora (dr. M. Spacapan), mpz Hrast iz Doberdoba (H. Lavrenčič), dpz Glasbena Matica (S. Kuret), mpz Primorec-Tabor z Opčin (M. Šček) in mpz Milan Pertot iz Bankovelj (A. Pertot). Slovenski zbori so na srečanju dokazali visoko raven, tako da je strokovna komisija uvrstila kar tri zborove v I. kategorijo in sicer zbor Glasbene Matice, Primorec-Tabor in zbor Milan Pertot. Po našem mnenju bi si to zaslužili tudi mpz Hrast iz Doberdoba, ki je suvereno odpel zahtevni spored Jericijevih in Vrabčevih skladb in bil uvrščen v II. kategorijo. Komisija je prav gotovo uvrstitev doberdobskega zboru utemeljila, sam nastop pa je bil živ dokaz, da nima to pevsko telo nič skupnega z ostalima dvema zboroma, ki sta prav tako bila uvrščena v isto kategorijo.

V tretjo skupino so se uvrstili trije zbori med temi tudi na novo obnovljeni mpz Podgora. Z nastopom je zbor predvsem potrdil slovensko prisotnost in živo kulturno delovanje v tem predelu Gorice. Sebi primeren spored je zbor lepo odpel pod vodstvom dr. Mirka Spacapana.

Podeljena so bila tudi posebna priznanja za najboljši pevski načrt in za kulturno vrednost pevskega sporeda (mpz Milan Pertot iz Bankovelj) ter za redno sodelovanje na srečanju (dpz Cantarè iz Trsta). Letošnji »Corovivo« je bil prav gotovo marsikateremu poslušalcu lepo pevsko doživetje. Zato pa imajo zasluge predvsem nastopajoči pevci in njihovi zborovodje, katerim se iz srca zahvaljujemo in jim iskreno čestitamo.

Iz slovenske Koroške

Solski praznik

Mohorjeva ljudska (osnovna) šola v Celovcu je v soboto, 19. maja, praznovala prvi rojstni dan. Kot spomin na »težak boj« ob ustanavljanju oz. kot opozorilo in dokaz, da tako malo Slovencev oz. slovenskih otrok kot nekateri mislijo, v glavnem koroškem mestu le ni. Solski praznik — kot so imenovali prireditve — je pripravilo Združenje staršev te šole, soprireditelja pa sta bila otroški vrtec »Naš otrok« (iz katerega bo jeseni prišlo v prvi razred 12 otrok) in Pastoralni center »Sv. Cirila in Metoda«.

Prišli so mnogi starši otrok, prijatelji te šole in tudi vidne osebnosti koroškega kulturnega, političnega in cerkvenega življenja. Pozdravni govor je imel predsednik Združenja staršev mag. Kramer, potem pa je inšpektor za dvojezične šole Wiegelo podaril ravnateljici šole Hartmanovi dve sliki kot darilo ob rojstnem dnevu. Sledilo je zabavno srečanje do poznih ur.

Ali bo Mohorjeva ljudska šola dobila status javnosti, trenutno še ni znano. Znano pa je, da se je v prvi razred prijavilo že 22 otrok (12 deklet in 10 fantov). Kljub šolnici (ta bo ostala nespremenjena —

70.000 lir) in stroškom za zavetišče (ki ni obvezno in znaša dodatnih 125.000 lir — mesečno seveda) starši otroke raje zapajo privatni — Mohorjevi — šoli kot kakšni javni (za katero se je v Celovcu prijavilo le 7 otrok).

Med letom so šole obiskale številne osebnosti. Šola sama pa je s petjem nastopila na raznih krajih.

Upamo, da bo tako tudi vnaprej in bo razvoj šole še belil lase in delal glavobole tistim, ki ji niso zaupali oz. verjeli v njen obstoj in zmožnosti.

R.B.

Slovenska skupnost in ljudsko glasovanje [referendum]

Na seji deželnega tajništva Slovenske skupnosti, ki je bila 18. maja v Nabrežini, so prisotni ponovno izrazili toplja voščila za uspešno delo v novi, demokratični Sloveniji, kot tudi polno vzajemnost ob najnovejših grožnjah in omejevalnih ukrepih.

Seja, ki jo je vodil deželni tajnik Ivo Jevnikar, je bila posvečena oceni upravnih volitev in pa razpravi o novostih v Sloveniji ter odnosih znotraj slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

Deželno tajništvo je analiziralo volilne izide SSK na Tržaškem in Goriškem, potek volilne kampanje in sedanjo politično sliko, tako na Tržaškem in na Goriškem kot v Benečiji, Režiji in Kanalski dolini.

SSK je mnenja, da je treba takoj obnoviti stike med slovenskimi političnimi izvoljenimi predstavniki za nadaljevanje zborov izvoljenih predstavnikov in dokončno odobritev dokumenta o zakonu za zaščito Slovencev v Italiji. V ta namen bo deželno tajništvo SSK v kratkem navezalo stike s posameznimi komponentami.

V zvezi z junijskimi ljudskimi glasovanji (referendumi) bo SSK poskrbel za večjo informiranost volivcev, da se bodo lahko tehtno odločali. Kot je že običaj pri referendumih, SSK prepušča izbiro presoji volivcev.

V nadaljevanju seje so člani deželnega tajništva SSK obravnavali zgodovinske novosti v Sloveniji, ki tudi v zamejstvu zahtevajo nove, bolj enakopravne in ustvarjalne odnose.

Nov blaženi Pier Giorgio Frassati

Po svojem dolgem in utrudljivem obisku v Mehiki je sv. oče v nedeljo, 20. maja, prišel med blažene univerzitetnega študenta Piera Giorgia Frassatija. Novi blaženi je bil sin lastnika turinskega dnevnika La Stampa in se je rodil v Turinu leta 1901. Družina je bila liberalnega duha, toda sin Pier Giorgio je ubral drugačno pot, drugačne ideale. Salezijanec don Coiazzi je napisal njegov prvi življenjepis, ki smo ga brali kot mladi študentje. Priljubljen se nam je kot odprt, dosleden, živahen in veren fant, ki je ljubil hribe, božjo naravo, še bolj pa človeka v njegovi preizkušnji, v revščini in boleznih. Pristopil je k Vincencijevi konferenci in obiskoval revne družine v Turinu; pristopil je h Katoliški akciji, ki je takrat bila edina nefašistična organizacija, saj ni mogel ne hotel pristati na diktaturo. Kot mlad akademik je dosledno živel svoje krščanstvo. Umril je komaj 24-leten za poliomielitisom. Pier Giorgio je brez dvoma svetnik za sedanje čase.

K.H.

PROSVETNO DRUŠTVO MAČKOLJE

vabi na tradicionalni

Praznik češenj

Petek, 25. maja ob 17. uri odprtje kioskov.

Od 20.30 do 24.30 ples z ansamblom Happy Day.

Sobota, 26. maja ob 17. uri odprtje kioskov.

Ob 20.30 do 24.30 ples z ansamblom Happy Day.

Nedelja, 27. maja ob 15. uri odprtje kioskov.

Ob 18. uri kulturni program.

Od 20.30 do 23.30 ples z ansamblom TAIMS.

Ponedeljek, 28. maja ob 17. uri odprtje kioskov.

Od 20.30 do 24.30 ples z ansamblom TAIMS.

NB: V primeru slabega vremena bo praznik po istem programu 1., 2., 3. in 4. junija.

Zlata maša na Proseku

Na 6. velikonočno nedeljo, 20. maja, je slavil v župnijski cerkvi sv. Martina na Proseku svoj zlati jubilej domačin pater Franc Husu.

Župnijska skupnost je svojemu rojaku pripravila prisrčno in domačo slovesnost, pri kateri so sodelovali pevski zbor, skavti in pritrkovalci s Kontovela. Jubilantu je spregovoril profesor dr. Stanko Janežič iz Maribora, ki je po vojni nekaj let preživel na Proseku.

G. zlatomašniku tudi iskrene čestitke in voščila Katoliškega glasa.

Marijina družba v Trstu dobi nagrado Dušana Černeta

V Trstu bodo letos že petnajstič zapovrstvo svečano podelili nagrado iz Sklada Dušana Černeta. Letos je bila ta nagrada prisojena slovenski Marijini družbi v Trstu, ki je v 90 letih svojega obstoja razvila požrtvovalno dejavnost na verskem, socialnem in kulturnem polju, s tem pa dragoceno pomagala pri ohranjanju duhovnih vrednot in slovenske narodne zavesti tudi v najtežjih razdobjih.

Slovesna podelitev nagrade bo v nedeljo, 27. maja ob 18. uri v dvorani Marijinega doma v ul. Risorta v Trstu. Sodeloval bo moški zbor od Novega sv. Antona pod vodstvom Edija Raceta.

Sklad je bil leta 1975 ustanovljen v spomin na javnega in kulturnega delavca Dušana Černeta, ki so ga v življenju vodila predvsem načela slovenstva, krščanstva in demokracije. Te vrednote so tudi kriterij pri podeljevanju vsakoletnih nagrad; slednje želijo biti posameznikom oziroma ustanovam priznanje in zahvala za njihovo delo pri ohranjanju in krepitevi naše narodnostne skupnosti na teh tleh.

Jubilej cerkvenega zbora v Rojanu

Božje češčenje poleg molitve skoraj vedno spremlja pesem. Če je molitev predvsem izpoved razuma, je pobožna pesem mnogo več: povezuje razum in srce, čustva. Na podlagi tega spoznanja je nastal pregovor: Kdor pobožno poje, dvakrat moli.

Župnija v Rojanu ima svoj začetek leta 1862, ko je bila posvečena nova cerkev. Nekaj desetletij je bila župnija čisto slovenska. Ne moremo si predstavljati, da bi bile nedeljske maše brez petja.

Za cerkveno petje je prelomnega pomena ustanovitev dekliške Marijine družbe, delo takratnega slovenskega kaplana v Rojanu dr. Jakoba Ukmarja. Iz kronike je razvidno, da je začel tako skrbeti za zboljšanje cerkvenega petja. Sam je družbenke vadil petja. Nastal je številni dekliški zbor, ki ga je močno izpopolnil strokovnjak za glasbo Jožef Križman, drugi naslednik dr. Ukmarja v Rojanu. Pevski repertoar dekliškega zbora Marijine družbe je postal izredno bogat.

Prehod na mešan zbor je bil v letih po zadnji vojni.

Dne 3. junija 1945 je bila poleg nedeljske maše ob sedmih uvedena tudi maša ob deveti uri. Tedanji kaplan Jože Gregor je določil, da pri deveti maši pojejo otroci Marijinega vrta. Ti mali pevci in pevke so odrasčali. Dr. Angel Kosmač je imel ob svojem prihodu možnost, da je ustanovil mešani zbor, ki naj poje pri sv. maši ob devetih. To je bilo leta 1950. V začetku leta 1951 je v oznamilni knjigi zapisano njegovo priznanje in vabilo: »Izrazim svoje priznanje in hvalež-

nost g. organistu, pevkam in pevcem. Moči so še zelo skromne. Zato vabim vse, ki imajo glas in veselje do petja, naj se pridružijo: Bogu v čast in v korist narodu. Pevske vaje so vsako soboto ob 8-h zvečer.«

Zato praznuje cerkveni zbor letos 40-letnico neprekinjenega delovanja. Zbor poje pri maši prav vsako nedeljo. Odkar je nedeljska maša prenašana po radiu (leta 1965), si zbor ni privoščil niti enega nedeljskega izleta. Morebitni izleti so bili po maši, romanja med tednom. Zbor služi res veliko priznanje, pohvalo in zahvalo.

Praznovanje jubileja bo v nedeljo, 3. junija, ob 17. uri v rojanski cerkvi. Zbor bo prikazal cerkveno leto v cerkveni pesmi.

Stanko Zorko

V okviru praznovanj 90-letnice ustanovitve organizira Prosvetno društvo Slovenec 2.-3. in 4. junija tradicionalni

20. PRAZNIK VINA V ZABREŽCU

V nedeljo, 3. junija, bo še posebno slovesno: ob 17.30 povorka v nošah iz Boršta do Hribence. Sledil bo nastop folklorne skupine »100 Led«, mešanega pevskega zbora Slovenec-Slavec iz Ricmanj in Boršta ter koncert godbe iz Nabrežine. Vsak večer zabava z ansamblo Taims in Happy Dey.

Bazovica

Prihodno nedeljo bomo slovesno praznovali prvo obhajilo naših otrok: 14. Otroci so iz Bazovice, Gropade, Padrič, Peska in Gročane. Veselimo se lepega števila in si voščimo, da bi število naraščalo. Naša cerkev bo lepo okrašena z drugim barvnim oknom: sv. Rokom, zavetnikom Gropade, ki ga bomo postavili prav ta teden. Izrabimo priložnost, da se iskreno zahvalimo številnim darovalcem za uresničitev tako zahtevnega dela. Dva zavetnika bosta že v naši cerkvi. Pričakujemo, da bo za farni praznik tudi sv. Marija

Župnija sv. Jerneja ap. in mešani pevski zbor Sveti Jerneja vabita na

KONCERT MARIJINIH PESMI

v četrtek, 31. maja ob 20.30 v župnijski cerkvi na Opčinah za slovesen zaključek šmarnic

Pesem zblizuje različne narode in kulture

Srečanje zborov Vesela pomlad in z McPZ IDICA

Pevski zbori Vesela pomlad so imeli v gosteh McPZ IDICA iz Clusoneja pri Bergamu. Pevci iz zgomnje doline Seriane so tako vrnili obisk openskemu MPZ Vesela pomlad, ki se je mudil v Clusoneju pred dvema letoma, ko je sodeloval na 9. festivalu zborovske pesmi. Pevci z Opčin so prišli v stik z zborom IDICA po zaslugi Tržaškega okteta, katerega že več let družijo prijateljstvo s pevci iz Clusoneja.

Po sprejemu na sedežu openskih zborov v Finžgarjevem domu so se gostje n gostitelji zbrali v dvorani Prosvetnega doma na Opčinah. Tu so pevce iz Clusoneja s pesmijo pozdravili MPZ, DPS in FPS Vesela pomlad, ki jih vodi Franc Pohajšač. Koncertni spored, ki ga je mojstrsko povezovala Simona Visinoni, je obsegal v glavnem domače hribovske napeve, ki jih zbor IDICA skrbno čuva v svojem repertoarju in s tem prispeva k ohranjanju ljudskih melodij. Večino pesmi je za zbor priredil dirigent Kurt Dubinsky, ki vodi zbor že od samega nastanka, to je polnih 33 let. V zaključnem delu koncerta je zboru dirigiral mlajši zborovodja Luigi Bigoni, ki polagoma sprejema vodstvo zbora iz rok starejšega zborovodje.

Zbor IDICA je zelo poznan po vsej Italiji. Nastopal je v domala vseh evropskih državah ter v Izraelu in Mehiki. Tudi na Opčinah mu je uspelo vzpostaviti živ stik s poslušalstvom, ki je njegovo izvajanja nagrajevalo z burnimi aplavzi.

V nedeljo so predstavniki Vesele pomladi pospremili pevce zbora IDICA na Sv. goro, kjer so v baziliki Matere božje

Cerkveni pevski zbor v Rojanu ob 40-letnici neprekinjenega delovanja priredi

v nedeljo, 3. junija, ob 17. uri nastop v rojanski cerkvi pod naslovom:

S PESMIJO SKOZI CERKVENO LETO

Zbor vodi: Hubert Mamolo pri orglah: Štefan Bembi

Magdalena, zavetnica bazovske skupnosti že od leta 1336., imela svoje barvno okno.

Prvo sv. obhajilo za slovenske vermike bo ob 9. uri, za italijanske pa ob 11.30. Ta teden obhaja zlato poroko zvesta naročnica Katoliškega glasa družina Mahnič Franc in Karlina. Naša skupnost jima vošči božji blagoslov in nadaljnjo zvestobo družini, narodu in našemu tedniku.

Sv. Križ pri Trstu

V četrtek, 17. t. m., smo pospremili k zadnjemu počitku našega dolgoletnega cerkovnika in pokopališkega varuha Angela Svaba. Pokojni je bil vzoren cerkovnik. Ze pokojni župnik msgr. Andrej Furlan ga je nagovarjal za to službo, pokojni župnik dr. Jožef Gracar pa ga je za to službo pridobil. Bil je zelo resen in veren mož. Pri sv. mašah je vedno dejavno sodeloval, tudi s prejemom sv. obhajila. Pri delu v cerkvi mu je pomagala vsa družina, žena Santina in oba sinova. Ta dva še sedaj rada pomagata v cerkvi v vsaki potrebi. Več let je skrbel tudi za pokopališče. In takrat je bilo res lepo negovano in urejeno kakor kak gosposki park.

Pogreba s sv. mašo se je udeležilo veliko faranov; med mašo je ubrano pel domači cerkveni pevski zbor. Ta mu je zapel pesem žalostinko že ob prihodu v vas pri najstarejšem vaškem znamenju sv. križa in ob odprtem grobu na pokopališču. Tam mu je zapel znano Nad zvezdami, ki je privabila solze v marsikatero oko, pa tudi obudila in okrepila upanje na ponovno srečanje s pokojnim v srečni večnosti, saj »Le križ nam sveti govori, da zopet vid'no se nad zvezdami...«

Vsi farani prosimo Boga, naj zbor angelov že sprejme rajnega Angela in naj z ubogim Lazarjem uživa večni pokoj. Njegovi družini pa hvaležni izrekamo naše iskreno, globoko in občuteno sožalje.

Jože Cukale odhaja v Moskvo

Jezuitsko glasilo prinaša novico, da bo misijonar Jože Cukale zapustil Indijo, svojo ljubljeno Bengalijo, in odšel v Rusijo. Za njegovo pomoč je prosila mati Terezija: »Rada bi vas poslala v Moskvo, tam imamo bolnike, jim boste stali ob strani, maševali našim sestram in se boste malo odpočili!«

Misijonar je ponudbo sprejel. Ostal bo član kalkutske jezuitske province in po-sojen Materi Tereziji v pomoč. Provincial mu je dal dovoljenje za eno leto. Jože Cukale je sedaj star 75 let.

Sedaj je verjetno že v Moskvi. V zadnjem pismu je namreč zapisal: »Moli zame, 18. aprila po Veliki noči me Alitalia odpelje do Rima. Tam se oglasim pri p. generalu za blagoslov in v Slove-niku.«

Majda Danev

GORIŠKE NOVICE

Letni koncert zbora »L. Bratuž«

S pisanim sporedom skladb stilnih obdobj od renesanse do sodobne ustvarjalnosti zborovskega stavka je 12. maja v goriškem Katoliškem domu mešani zbor »L. Bratuž« priredil letni koncert. Zbor je pod vodstvom svojega dirigenta Stanka Jericija, ki že četrto stoletja stoji na čelu zbora, nastopil z dokaj pomlajeno vrsto somladnih pevcev, ki so nedvomno porok kontinuitete delovanja zbora.

Krstni nastop številne vrste mladih pevcev in povojna stalnost delovanja zbora, kulturno-umetniško poslanstvo, afirmacija slovenske pesmi med italijanskim življenjem v Gorici nudi bogat material analizi o pomembnosti poslanstva zbora, ki ga je opravljal pod Filejevo in sedaj Jericijevo taktirko; pa tudi analizam vrzeli, ki jim nudijo možnosti izpolnitve prav dopolnjene vrste novih pevcev v nadaljevanju zborovega odgovornega poslanstva.

Spominsko oz. jubilejno programsko stalnico vsebin različnega žanra izvedenih koncertnih sporedov v minulih obdobjih je pričla tudi sedanji izbor skladb, ki so pokazale na osredotočeno minulo programsko usmerjenost zbora in na dirigentovo nazorsko pripadnost istotakemu nazoru, ki mu je domovanje tudi v interpretativnem pogledu v apolitičnem pojmovanju posredovanja umetniškega poustvarjanja.

S skladbami, naj navedem po sporedu: M. Kogojca, U. Vrabca, M. Fileja, P. Merkuja, M. Renerja in drugih sta se zbor in dirigent poklonila v svojih programih večkrat prisotnim primorskim skladateljem. S skladbo U. Vrabca: Na Goriškem Travniku, ki je nastala na besedilo A. Gradnika, so pevci spomnili na dogodek krutosti, ki je z mečem in krvjo utišal tolminske puntarje — pri zahtevi pravice na goriškem Travniku. Z Gallusovo Laetus est repente de coelo sonus, Aljažev: »Oj zbogom, ti planinski svet« in Kogojcovo: »Večerni zvoni« pa demonstrirali pripadnost kulturi krščanskega etosa. Bivanjsko pripadnost slovenstvu, ki mu je nazdravila sklepna pesem koncertnega sporeda v Jericijevi obdelavi znanega Prešernovega besedila, pa so izpričale še druge slovenske umetne in ljudske pesmi. Zbor je presenetil s svežino zvoka, vokalno-tehnično kultiviranostjo posameznih skupin predvsem v spodnjih dinamičnih mejah — le sopranska vrsta je dajala občutek razpršenosti, nehomogenosti v višjih legah in fortissimih.

Zbor odseva preporodni utrip in s tem možnost nagraditve do sedaj doseženega, zato mu je potrebno prisluhniti, ga organizacijsko naravnati k še višjim poustvar-

jalnim dosežkom, kar je nedvomno prijeten izziv tudi dirigentu Stanku Jericiju.

Stefan Mavri

Prispevki za slovenske šolske prireditve

Na zadnji seji goriškega pokrajinskega odbora je slovenski odbornik dr. Špacapan predlagal odobritev dveh prispevkov za prireditve slovenskih šol na Goriškem, in sicer 1.000.000 lir za »Srečanje Prežihovih osnovnih šol« v Doberdolu ter 500.000 lir za prireditev ob podelitvi »bralnih značk« za slovenske osnovne šole v Gorici.

Pokrajinski odbor je predlog soglasno sprejel.

Zlata poroka v Štandrežu

Zlatoporočnica Karel in Marija Breščak

V soboto, 5. maja, sta Tabaj Marija in Breščak Karel praznovala petdeset let skupnega življenja. Obljubila sta si trajno zvestobo 4. maja leta 1940.

V krogu sorodnikov, znancev in prijateljev sta prisostvovala sveti maši v štandreški cerkvi, kjer se jima je mašnik, v imenu župnijskega občestva, zahvalil za zgledno življenje.

Za lep potek slavja gre posebna zahvala msgr. Zoržu, cerkvenemu pevske mu zboru za ubrano petje, vljudnim ženam za okusno okrasitev oltarja in vsem, ki so zlatoporočencema duhovno blizu.

Ob tej priložnosti jima kličeta hči Klavdija in sin Marijan z družinama: »Se na mnoga leta skupnega življenja in — hvala mama, hvala tata!«

V nedeljo, 27. maja, bo romanje na

SV. GORO

goriških obmejnih župnij. Somaševanje bo ob 16.40

SVETOGORSKA KRALJICA VABI!

Koncert Marijinih pesmi OBVESTILA

V štandreški cerkvi je bil v nedeljo, 20. maja, koncert Marijinih pesmi, ki ga je organiziralo Združenje cerkvenih pevskih zborov. Udeležba poslušalcev v cerkvi je bila dobra, nastopi zborov prav tako.

Nastopile so tri skupine zborov: mladinski, moški ter mešani. Mladinska zborova sta bila dva: domači pod vodstvom Elvire Chiabai ter števerjanski dekliški zbor »Alenka« pod vodstvom Anke Černic. Vsak zbor je pred oltarjem odpel po tri pesmi, nekatere znane, druge manj znane. Tretji na vrsti je bil moški zbor iz Štmavra pod vodstvom prof. G. Devetaka. Odpel je tri znane Marijine pesmi iz našega železnega repertoarja. Povejmo, da človek rad prisluhne tudi znanim pesmim, da so le prijetno zapete. In to je bil ravno primer pri štaverskem zboru. Ob takih priložnostih ni nujno, da se gajo zbori po novitetah, tudi znane pesmi ogrejejo, da so le dovršeno podane.

Največ naših cerkvenih pevskih zborov je mešanih. To skupino zborov sta zastopala mešani pevski zbor Rupa-Peč ter domači štandreški zbor. Prvega je vodil neutrudni Zdravko Klanjšček, drugega pa mlada Valentina Pavio. Rupsko-pečanski zbor si je izbral Vodopivčevu Glej, o Marija ter dve Gruberjevi, štandreški pa Lepa si, Marija ter še dve drugi. Tudi ponovim: radj poslušamo tudi kako znano pesem, da je le dovršeno zapeta. Ob takih priložnostih se zbori potrjujejo in tudi znane pesmi lepo zapojejo.

Nekatere pesmi so spremljali na harmoniji, štandreški zbor tudi na violino. Zanimivo: tako na harmonij kot na violino so igrali sami mladi izvajalci, sad naših orglarskih in glasbenih šol. Glasbeni center Emil Komel s svojimi podružnicami po vaseh je torej pogoljal že tudi klasje.

Pevce, njih zborovodje in poslušalce je na začetku pozdravil domači župnik msgr. J. Zorž.

Po koncertu so sledile litanije Matere božje ter blagoslov.

Čestitamo organizatorjem z željo, da bi temu tretjemu koncertu sledil prihodnje leto četrti.

(r+r)

Župnija sv. Pija X. - Podgora

PROCESIJA MARIJE POMOČNICE

sobota, 26. maja 1990, ob 20.30

Sodelujejo slovenski goriški skavti

Kako Cerkev spoštuje jezike

Na priprošnje ljubljanskega metropolitana je dne 2. aprila kardinal Achille Silvestrini, predsednik Apostolske Signature, sprejel M. Janka Araha s 30 člani »Društva pravnikov v gospodarstvu Ljubljana«. Udeleženci so nadškofu Grocholskemu postavili vprašanje:

»V kakšnem jeziku mora prosilec predstaviti svojo vlogo?« Nadškofov odgovor je presenetil poslušalce: »Vsak ima pravico, da jo predstavi v svojem materinem jeziku, v katerem bo dobil tudi odgovor. Velike svetovne jezike Signatura obvlada; za ostale pa ima na razpolago svoje prevajalce. Cerkev spoštuje vse jezike in pred Signaturo so vsi enaki.«

Župnija sv. Ivana v Gorici sporoča, da odpade napovedano gostovanje cerkvenih pevskih zborov v nedeljo, 27. maja, v travniški cerkvi. Praznična župnijska maša bo redno ob 11.30 v domači cerkvi sv. Ivana.

SKPD »F. B. Sedej« iz Števerjana sporoča, da je za izlet v Rim 4., 5. in 6. junija na razpolago drugi avtobus. Cena 185.000 lir, vpis do 30. maja na tel. 532380 ali 536074 (Franka).

Nabirka za vade bo na kvatarno nedeljo dne 10. junija. Dušni pastirji so naprošeni, da to oznanijo v nedeljo 3. junija.

Združeni pevski zbori iz Slovenije in Števerjana bodo peli v nedeljo, 27. maja, med sv. mašo ob 11. uri v cerkvi Kristusa Odršenika v Novi Gorici.

Vetrinj, Koroška: v petek, 26. maja, bo spominska slovesnost v spomin vetrinjskim žrtvam: sv. maša, nato na samostanskem dvorišču komemoracija.

Vrtljak mladosti bo v Kulturnem domu v Gorici, 25. maja, ob 17. uri. Nastopile bodo številne skupine mladih iz Goriške, Slovenije in Koroške.

Svet slovenskih krščanskih izseljencev organizira 6. srečanje slovenskih laikov 9. in 10. junija v Zürichu. Na sporedu so razne tekoče zadeve in predavanje dr. Rudija Koncilije iz Ljubljane na temo: Moralna kriza in slovenski narod. V nedeljo ob 10. uri bo služba božja, nato zaključna debata; po kosilu razhoda.

V okviru pobud za starejše občane prirejšajo slovenske dobrodelne organizacije v Trstu predavanje profesorja Martina Jevnikarja o temi: Slovenska literatura na Koroškem včeraj in danes. Predavanje bo v ul. Donizetti, 3 v Trstu v sredo, 30. maja, ob 16.30. Sledi družabnost!

Srečanje v Bazovici. Duhovska zveza prireja vsakoletno srečanje ostarelih in bolnikov na binkoštno nedeljo, 3. junija, ob 16. uri v župnijski cerkvi v Bazovici. Maševal in govoril bo župnik in dekan iz Sežane Ivan Maslo, po maši bo v Slomškovem domu Tone Bedenčič pričaral lepote Krasa s pomočjo diaprozitivov, srečanje se bo zaključilo s klepetom ob mizi.

V ponedeljek, 28. maja, bo gost Društva slovenskih izobražencev dr. Matjaž Puc, ki bo govoril o ogroženi slovenski kulturni dediščini ter bo predstavil naši javnosti novi slovenski verski muzej, ki so ga pred kratkim odprli v Stični. Začetek ob 20.30.

DAROVI

Za Kat. dom: N. Ž. 100.000; V. B. 150.000; F. M. 200.000 lir.

Za Katol. tisk: druž. Terčič 50.000 lir.

Za Katol. glas: Majda Cibic v spomin na pok. Valerijo Gruden-Pertot ob 1. obletnici smrti 20.000 lir.

Za SKPD »M. Filej« - Gorica: dolgoletna članica P.D. 20.000 lir.

Za sklad M. Čuk: prvoobhajanci Alex, Eva, Igor, Katarina in Neva iz Števerjana 200.000 lir.

Za Pastirčka: N. N. 10.000 lir.

Za cerkev v Štandrežu: druž. Breščak ob zlati poroki 50.000 lir.

Za Sv. goro: Marija Kobal v spomin svojih pokojnih 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: bolniki 100.000; Jančič 70.000; Zdenka Gruden 100.000; Rosetta 10.000; Toffolutti 5.000; Verr 15.000; Bitežnik 50.000; Slov. skupnost 100.000; Kovačič 10.000; Grobiša 10.000; Okretič 10.000; Stepančič 10.000; Logar 50.000; ob krstu Alberta Grudna 150.000; ob smrti šavli Olge 300.000; Rojc 10.000; v počastitev spomina drage mame Valenije Pertot Vojka in Nada 100.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: romarji iz Verone v Medjugorje 119.000; dr. Marija Križnič 100.000; Frančiška Drogenik 50.000; Ivan Braš 500.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; starši Racman ob poroki sina Darkota 70.000; Vera Gojča iz Gropade v čast sv. Roku 50.000; N. N. 20.000; Viktorija Milkovič v čast sv. Roku 50.000; Milan Grgič 10.000; Orjeta Mužina 20.000; družina Belli v spomin pok. Alda 50.000; druž. Maran 40.000; N. N. 10.000; ob poroki na Pesku 30.000; Irma Ozbič 5.000; Antonija v spomin pok. moža Rudolfa Mahnič 20.000 lir.

Radio Trst A

Spored od 25. maja do 2. junija 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mali pevci. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 C. Kosmač: »Prazna tičnica«. Dramatiziran roman. 14.35 V studiu z vami. 17.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Četrtekova srečanja. 9.10 Slov. lahka glasba. 11.30 Slov. kantavtorji. 12.00 Štirinajst mest... 12.40 Dekliški zbor H. Svetel iz Maribora. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotiček: »Srečanje z novo pesmico«. 15.00 Manjšinski potopis. 16.00 Pianist N. Magaloff. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.24 Mladi val.

Torek: 8.10 Adhipelag Goli. 9.40 V znamenju sreče. 12.40 Dekliški zbor H. Svetel iz Maribora. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Pianist N. Magaloff. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.28 Mladi val.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 12.00 Zdravniška posveovalnica. 12.40 Mešani zbor Montasio iz Trsta. 14.10 Otroški kotiček: »Črno na belem«. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Glasbena kronika s Hrvaškega. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.22 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Bela pravljica... 9.40 Sanje se nadaljujejo. 12.00 Pomembni dogodki našega stoletja. 12.40 Ženski zbor Arcadelt iz Skočjana ob Soči. 15.10 Jugoslavija 1941-1945. 15.40 Lahka glasba raznih narodov. 16.00 Revija deželnih zborov Corovivo. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.24 Mladi val.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 12.00 Protagonisti slov. kinematografije. 12.40 Ženski zbor Arcadelt iz Skočjana ob Soči. 14.10 Otroški kotiček: »Spoznavajmo svet!«. 14.30 Od Milj do Devina. 16.00 V svetu starih glasbil. 17.10 Slataper, Moj Kras. 17.31 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.10 Valčki in polke. 9.40 V znamenju sreče. 10.10 Simf. orkester RTV Zagreb. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 12.40 Vokalna skupina Divertimento vocale iz Berlina. 14.10 Od daja iz Benečije, Rezije in Kanalske doline. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Vozišča. 18.00 D. Jovanović: »Zid, jezero«. Radijska igra.

DAROVI

Za Marijin dom v Rojanu: starši prvoobhajancev 200.000; skavti 41.000; Vanda Mikolj ob prvem obhajilu malega Marka 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Zora Fučka 110.000; Marussi Marko 100.000; Jadranka Suligoj v spomin na starše Ninija in Angelo 25.000; druž. Nessi-Petronio 10.000; Aldo Cucchini 50.000; Giuliana Vignini-Pracina v spomin na mamo Ivanka 40.000; Blandina De Dominicis v spomin na sina Giorgiotta 100.000; Ana Jurca-Sosič namesto cvetja na grob Marije Vidav-Skabar 50.000; Vida Žiberna-Večerina v spomin na Ivanko Gec-Vigini 10.000; druž. Perenich 25.000 lir.

Za Julija Vidali za plastično operacijo obraza v ZDA: do maja - Opčine 1.965.000, Bane 4.840.000, Ferluge 1.911.100 lir. Skupno: 8.716.100 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Pierina Kuret, Ricmanje 50.000; nona Marta v prvem obhajilu vnučkinje Noemi 30.000; oče Valter ob prvem obhajilu Noemi 50.000; v isti namen nona Aleksija 50.000; Boštjan Romano iz vrta ob prvem obhajilu prijateljev in prijateljic iz Ricmanj in Loga namesto šopka 50.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda Mandiča: Tiberio Maver, Lakotiče ob prazniku sv. Leopolda 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

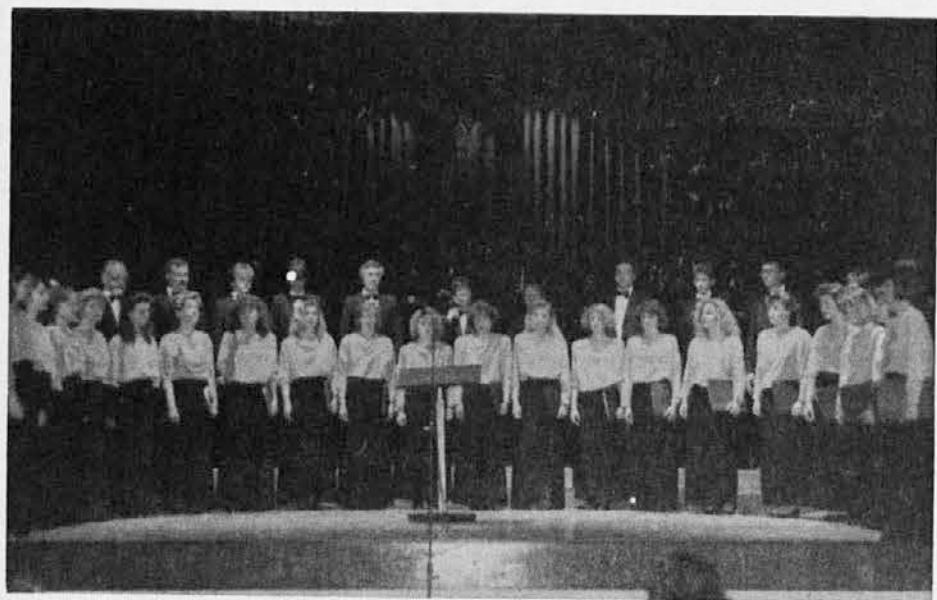
Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija	45.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

Mešani pevski zbor »Lojze Bratuž«

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ«

prireja v ŠTANDREŽU

Praznik špargljev

Sobota, 26. 5. otvoritev in prosta zabava

Nedelja, 27. 5. ob 16. uri slikarski ex-tempore

ob 19. uri nastop zborov »Rupa-Peč« in štandreška mladinska zborova ter dramske skupine »Štandrež« z veseloigrama »Oče na polikliniki« in »Obisk«. Sledi prosta zabava

Sobota, 2. 6. prosta zabava

Nedelja 3. 6. ob 19. uri nastop mažoretske skupine HIT iz Nove Gorice in štandreške ritmične skupine. Sledi plesna zabava.

Na voljo odlični šparglji, domača pijača in jedača ter bogat srečolov.